

Fredriksdal den 23é februari 2010

Till Länsrätten / Förvaltningsrätten i Stockholm

Från Lars-Olof Lundgren LO Lundgren i Nässjö AB

Svar på överklagande av beslut fattat av Naturvårdsverket den 11 juni 2009

Mål nr. 15446-09 Enhet 13

Vi har mottagit Länsrättens beslut att avgöra ärendet på handlingarna och då får vi finna oss i detta, tidigare handlingar tillsammans med denna ger ändå en ganska bra bild av situationen. Vi vill än en gång göra rätten uppmärksam på den jävsituation som föreligger, och som tycks vara anledningen till att NV fattar dessa märkliga beslut som går rakt emot Tommy Svenssons utlåtande i dessa frågor. Tommy är NVs egna expert i dessa frågor sedan 1988.

Nedan har vi försökt att spalta upp och sammanställa händelseförloppet under det senaste året, så att en oinvigd ska ha en möjlighet att förstå sambandet mellan de olika händelserna.

1. Naturvårdsverket NV beslutar i fällgruppen att inga fler vildsvinsfällor ska godkännas förrän tester är utförda och slutförda. I fällgruppen sitter Ola Wälimaa som är Svenska jägareförbundets SJFs advokat. Ola kan på detta vis styra NVs fortsatta beslut så det passar SJF i deras pågående rättsprocess mot oss i Marknadsdomstolen.
2. NV beslutar utan offentlig upphandling att två miljoner ska avsättas för tester av vildsvinsfällor, dessa tester ska utföras av Statens veterinärmedicinska anstalt SVA. Som chefsveterinär på SVA sitter Torsten Mörner på halvtid på den andra halvtidstjänsten är Torsten Svenska jägareförbundets SJF ordförande. Det bör tilläggas att Statens Lantbruks universitet SLU har samma resurser att utföra dessa tester, men blev aldrig tillfrågade vilket bör strida mot lagen om offentlig upphandling.
3. SJF har i oräkneliga uttalanden och tidnings artiklar deklarerat sitt ogillande till vildsvinsjakt med fällor, via telefon e-post och under mässhörelse har vi fälltillverkare blivit utsatta för rena terrorn från medlemmar inom SJFs nätverk. Se bil. 12
4. Torsten på SVA beslutar i sin tur att lägga ut fälltesterna av vildsvinsfällorna till Torsten på SJF, således är det en och samma person som spelar i hela orkestern. Därmed har fällmotståndarna d.v.s. SJF tagit full kontroll över hela det fortsatta händelseförloppet, på alla instanser inom både SJF. SVA och NV. SLU som skulle varit den mest opartiska instansen i dessa frågor, är nu helt avskurna från all insyn i hanteringen.
5. Nu lämnar Torsten på SVA in en ansökan till Djurförsöksetiska nämnden för att få starta testet. Olyckligt nog är ansökan ofullständig och avslås av denna anledning, när tredje ansökan fortfarande avslås på grund av ofullständighet så är maskningsaktionen lite väl genomskinlig. Särskilt med tanke på att NVs expert Tommy Svensson vid flera tillfällen erbjudit sig att skriva ansökan så den blir godtagen. I skrivande stund finns fortfarande ingen tillstyrkt ansökan för mer än tre fällor, där 12 djur i var fälla får fångas vilket inte stämmer med gällande ISO standard som kräver 20 djur. Därmed har SJF än en gång försäkrat sig om att testerna inte blir slutförda. Se bil. 13

6. Ännu en komplicerande detalj är andra svaret som Torsten på SVA skriver till Djurförsöksetiska nämnden, där påpekar Torsten att nämndens godkännande inte behövs för att utföra testerna. Likaså meddelar Torsten Djurförsöksetiska nämnden att NV kan typgodkänna vildsvinsfällor utan tester och nämndens medverkan när de så önskar. Se bil. 10 från 4/11 2009 sid.13 5é stycket
7. När Torsten på SVA besitter denna kunskap om hur testförfarandet ska tillgå, så undrar vi varför han inte talar om dessa viktiga fakta för Torsten på SJF. Så att Torsten på SJF kan säga till Torsten på SVA, att sluta upp med dessa meningslösa ansökningar som ändå inte behövs. Då skulle Torsten på SJF kunna påbörja testerna omgående, på det vis som Torsten på SVA redan har klargjort för Djurförsöksetiska nämnden. Likaså skulle Torsten på SVA kunna tala om för Torsten på SJF att han ska sluta upp med att stämma försvarslösa fälltillverkare, som följer gällande EU avtal.
8. Kontentan av detta virrvarr är att fällorna ska typgodkännas först enligt gällande EU avtal. Ett alternativ för att utföra tester är att NV ger tillfälliga dispenser, vilket redan skett för undersökning av lodjur och vildsvin vid tidigare tillfällen.
9. Till saken hör också att alla typgodkännanden är tillsvidare, och kan dras in när som helst om en typgodkänd fälla visar sig undermålig som i fallet med sinkabirum L112. Varför sinkabirums typgodkännande inte är återtagit har jag frågat NV en längre tid, men ej fått något svar på denna fråga. Fällan saknar tillräklig lufttillförsel och följer ej heller Jordbruksverkets regler för transport av djur, vilket är normgivande vid typgodkännande av levandefångst fällor. Vi har under en längre tid påpekat att denna tillverkare även har andra modeller som orsakar mycket djurplågeri vid användandet, dessa uppgifter har NV valt att fullständigt ignorera. Se bil. 14 I stället har NV valt att marknadsföra dessa undermåliga produkter på sin hemsida. Även SJF måste vara fullständigt medvetna om denna situation, men väljer att tiga om missförhållandena då saken inte gäller vildsvin.
10. En hypotetisk gissning är att parterna eller snarare ”parten” kommer stå och stampa på samma ställe för all framtid, i osäkerhet över vad han ska meddela sina olika roller i den här härvan. Det påstås också att Torsten Mörner har JO anmält sig själv på grund av kritiken mot hans dubbla roller, men detta stämmer inte. Vid en kontroll den 17/2 var ännu ingen anmälan inlämnad hos varken JO eller JK. Så fort den här saken är utredd i Länsrätten så kommer dock vi att göra en anmälan till dessa instanser, för att få ett slut på det maktmissbruk som tillåtits pågå alldeles för länge.
11. Torsten på SJF har i dagsläget placerat ut testfällorna på några gods som säljer vildsvinsjakter inom Västmanlands län, fällorna övervakas där av SJFs egna jaktelever och yrkesjägare. När ett vildsvin fångas i provfällorna så avlivas de och skickas till Torsten på SVA, där Torsten ska utföra patologiska undersökningar på samtliga fångade djur.
12. Nyligen uppdagades det att SJF anordnat en skjutbana i riksdagshusets källare, för att komma nära politikerna och på så sätt kunna påverka enskilda politiker för framtida bruk. Nu är det nog dags att ifrågasätta vilka metoder SJF använt gentemot NV, för att få NVs ledning att gå rakt emot sin egna experts utlåtanden.

13. Samtidigt som vi hindras genom Marknadsdomstolen att marknadsföra våra vildsvinsfällor, så marknadsför både NV och SJF den konkurrerande vildsvinsfällan sinkabirum L112 på sina hemsidor. Se bil. 15
14. Detta är mycket förbryllande då både NV och SJF gör sitt bästa för att förhindra, att övriga fabrikat av vildsvinsfällor kommer ut på marknaden. Sinkabirum säljs nu i stort antal, det mest anmärkningsvärda är att vi upplyst samtliga inblandade vid ett flertal tillfällen, om att sinkabirum har 30 cm för låg takhöjd för att vara tillåten för vuxna vildsvin. Denna information finns inte att finna på någon av de inblandades hemsidor, vilket är att anse som vilseledande marknadsföring.
15. Att en statlig myndighet vågar att utöva aktiv marknadsföring med direktutskick till potentiella kunder som har för avsikt att köpa våra fällor är häpnadsväckande. Dessa kunder blir upplysta av NV att de inte kommer få någon dispens för våra fällor, utan uppmanas av NV att köpa ett konkurrerande fabrikat i stället. Se bil. 7 från 7/9 2009 Dessutom bidrar NV med länkar till denna egenföretagares hemsida där hela företagets produktsortiment presenteras. Samtidigt stoppar NV alla hans konkurrenter som inte får ha länkar till sina hemsidor från NVs hemsida, därefter stoppar NV samtliga vildsvinsfällor så att denne egenföretagare får regera ensam på marknaden. I dagsläget har enbart vårt företag tappat en omsättning i storleksordningen X-X miljoner på detta maktmissbruk. Detta måste ses som ytterst anmärkningsvärt och omdömeslöst av NV. Att den aktuella egenföretagaren tidigare varit anställd av SJF som Länsjaktvårdare gör knappast saken bättre. Det fullständigt stinker korruption omkring alla dessa händelser.
16. Grundfrågan i det här målet handlar om huruvida vi får använda plåt som konstruktions material eller ej. Här vill vi upplysa rätten om att plåt används vid tillverkning av fällor i långt över 20 år, i dagsläget finns det 33 typgodkända fällor som innehåller plåt / nät. Våra övriga typgodkända fällor har funnits på marknaden i 17 år och är samtliga tillverkade av plåt och nät, exakt hur många fällor som är sålda totalt har vi ingen kontroll över längre men det rör sig om mer än 1000/år. Om materialvalet skulle varit ett problem under denna långa tidsperiod så skulle detta varit känt av samtliga parter vid det här laget. Bråket om plåt som konstruktions material är enbart ett svepskäl för att stoppa en av de mest effektiva vildsvinsfällor som någonsin byggts. Det är bara NVs ledning och SJF som plötsligt ser ett problem med plåt, dock har dessa personer ännu ej kunnat ge en saklig förklaring till vad som är det riskabla med detta materialval.

Då Länsrätten avslog vår önskan om muntliga förhandlingar så får vi lägga till det som Tommy Svensson skulle framfört muntligen, tyvärr så försvinner möjligheten att låta Tommy svara direkt på de frågor i ärendet som rätten kan tänkas vilja ställa till honom. Tommy är den person i landet som är mest insatt i nationella och internationella frågor av detta slag, skulle rätten vilja fråga om något så är Tommys tel. nr. följande 070-xxxxxxx

Jakt får endast bedrivas på sådant sätt som anges i Jaktlagen (1987:259) § 27.

Jaktförordningen (1987:905) § 11 anger att fångstredskap ska vara av godkänd typ för att få användas. Ett typgodkännande ska ske efter samråd med Jordbruksverket.

Vid detta samrådsförfarande hade Jordbruksverket inget att erinra mot ett positivt beslut i frågan om ett typgodkännande av våra fångstredskap L114 och L115 som i första hand är avsedda för vildsvin, räva, grävling, lodjur och mårhund. Förordningen ställer heller inga krav på ett testförfarande innan ett beslut kan fattas om typgodkännande i ärendet. Se bil. 2 sid. 2 från 7/9 2009

Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna råd (NFS 2002:18), §§ 23-30 reglerar hur fångstredskap får användas.

"Överstatligt" gäller EU avtal (COM,97, final, ISSN 0254.1475). Avtalet gäller för de arter som där anges och innefattar inte bl.a. vildsvin och räva. Inom EU får dessa arter anses vara "pest animals" liksom möss, råttor m.fl. arter. EU avtalet förbinder också en anslutning till "Internationell standard" (ISO 10990-5). Standarden anger förfarandet och dokumentation vid test av fångstredskap.

Ett fångstredskap som testats i enlighet med normerna för ISO standarden, måste accepteras av övriga stater som ingår i ISO överenskommelsen. Om en stat vägrar att tillåta en sådan fälla så måste denna stat lämna in en skriftlig redovisning till EU om anledningen till detta beslut, och få denna önskan godkänd av EU innan beslutet går att verkställa.

De nu påbörjade testerna där staten satsar två miljoner kronor följer i dagsläget inte gällande EU avtal, och kommer därför inte att kunna användas i vetenskapliga syften internationellt. Ett typgodkännande baserat på nuvarande testförfarande blir ej heller användbart för tillverkarna utanför landets gränser, då testet inte följer gällande ISO standard.

Därmed kan man starkt ifrågasätta vad dessa tester har för nytta, mer än att de drar ut på tiden och vildsvinen med all säkerhet kommer vara minst fördubblade i antal innan allt är färdigt. SVA, SJF och NV har själva komponerat ihop den projektplan och testförfarande som ska genomföras, detta gjordes utan att först konsultera Tommy Svensson som är landets ledande expert i dessa frågor och kan ISO standard och EU avtal utantill.

Ett vetenskapligt test av det här slaget skall i så fall innefatta alla förekommande jaktformer på vildsvin. Om uppmätta värden av stress och lidande i fällor inte kan ställas i relation till andra jaktformer, så är denna information fullständigt meningslös och omöjlig att utvärdera på ett vetenskapligt sätt.

Övrigt:

Jaktlagstiftningen (Jf § 15) medger möjligheter för att meddela dispens för att använda icke typgodkända fångstredskap.

NV har på oklara grunder bestämt sig för att neka samtliga dispensansökningar, vår egen och andra sökande har samtliga fått avslag. Här vill jag hänvisa till tidigare generella dispenser som NV utfärdat avseende vildsvinsfällor, däribland dispensen för sinkabirum. Vi hinner inte tidsmässigt att få fram detta dokument före inlämnings datumet, om rätten vill se detta så kan vi ta fram dokumentet genom registratören på NV och bifoga detta i efterhand.

De avslagna dispensansökningar som avser våra fällor är fattade helt utan saklig grund, med hänvisning till att den sökande kan köpa vår konkurrents sinkabirumfälla i stället.

Se bil. 7 från 7/9 2009

Har en statlig myndighet laglig rätt att gå in och styra marknaden på det här viset ?

Om man försökte sig på en liknelse så kulle Vägverket i samarbete med Volvo kunna bestämma att alla Svenskar ska åka Volvo. Sedan skulle VV utan att bry sig om några konsekvenser vägra att registrera andra bilar än Volvo i sitt register. Bara tänk vilka konspirations teorier som skulle sättas i rullning om något sådant blev verklighet. I dagsläget tycks ingen bry sig om att NV och SJF arbetat på detta vis en längre tid utan att någon har reagerat.

Liknelsen är exakt så som NV hanterar ärendet med vildsvinsfällorna, men det låter inte lika absurt när man talar om fällor som det gör när man talar om bilar.

Att NV låter sig manipuleras av SJF på det vis som vi beskrivit i detta svar är beklämmande, och måste under alla omständigheter utredas grundligt av instanser som ej kan styras av SJFs mycket utbredda nätverk inom de styrande organen.

Om Länsrätten behöver ytterligare information i något avseende, så är vi villiga att komplettera med ytterligare handlingar efter önskemål.

Med vänliga hälsningar Lars-Olof Lundgren
VD LO Lundgren i Nässjö AB
